

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 715

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 octombrie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 1.131 din 10 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă	2-3	83. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind stabilirea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție și aprobarea prețurilor pentru furnizarea reglementată a gazelor naturale realizate de S.C. OTTO GAZ — S.R.L.	7-8
Decizia nr. 1.141 din 15 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	3-4	M.112. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru constituirea în cadrul Ministerului Apărării Naționale a Comisiei de coordonare a programelor de construire a locuințelor proprietate personală pentru cadre militare, soldați și gradați voluntari, precum și pentru personalul civil din armată.....	9-10
Decizia nr. 1.171 din 17 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2008 pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri	4-6	252/2.917. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, interimar, și al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat acordat operatorilor economici care prestează serviciul de interes economic general de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice în sistem centralizat către populație	11-15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA	
1.230. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.154/2001 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici pentru obiectivele de investiții „Construcția variantelor de ocolire cu profil de autostradă a municipiilor Pitești și Sibiu”	6	36. — Decizie privind stabilirea formei, dimensiunilor și a conținutului firmei cabinetelor medico-dentare	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.131

din 10 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Antonia Constantin — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nicolae Sobco în Dosarul nr. 806/94/2005 al Judecătoriei Buftea.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, personal și asistat de avocatul Ion Costin, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată. Avocatul prezent susține că dispozițiile art. 244 din Codul de procedură civilă încalcă prevederile constituționale ale art. 16 și 21 prin aceea că stabilesc facultatea, iar nu obligația instanței de a suspenda judecata în cazul în care soluționarea procesului depinde de existența sau neexistența unui drept care face obiectul altei judecăți. Astfel, sintagma „poate” din conținutul dispozițiilor art. 244 din Codul de procedură civilă aduce o gravă atingere drepturilor și intereselor legitime ale părții care solicită suspendarea.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 806/94/2005, **Judecătoria Buftea a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Nicolae Sobco.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că dispozițiile art. 244 alin. 1 contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și art. 21, întrucât împiedică părțile aflate în proces de a da eficiență existenței unor drepturi ce fac obiectul altei judecăți, limitând în mod ilegal egalitatea acestora în fața legii. Astfel, caracterul permisiv al dispozițiilor art. 244 din Codul de procedură civilă aduce o gravă atingere drepturilor și intereselor legitime ale părții care solicită suspendarea.

Judecătoria Buftea nu își exprimă punctul de vedere în legătură cu excepția invocată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl formează dispozițiile art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Instanța poate suspenda judecata:*

1. *când dezlegarea pricinii atârnă, în totul sau în parte, de existența sau neexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.*

2. *când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 și 21, precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă reglementează cazurile de suspendare facultativă a judecății procesului civil.

Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 244 din Codul de procedură civilă s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 29 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 26 februarie 2004. Cu acel prilej, Curtea a statuat că, având posibilitatea de a aprecia oportunitatea suspendării cursului judecății, instanța este chemată să cenzureze toate acele cazuri care ar putea constitui pretext pentru tergiversarea judecății. Prin urmare, lăsarea măsurii suspendării la aprecierea judecătorului, atunci când dezlegarea pricinii depinde de existența unui drept care face obiectul unui alt proces aflat în curs, este menită să îi permită acestuia să își exercite rolul activ, sancționând eventualele tentative de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale, incontestabil mai eficient decât în situația în care suspendarea ar avea caracter imperativ.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin decizia menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nicolae Sobco în Dosarul nr. 806/94/2005 al Judecătoriei Buftea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.141

din 15 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Serafim Moraru în Dosarul nr. 4.736/30/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât criticile de neconstituționalitate vizează o omisiune legislativă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.736/30/2008, **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**, excepție ridicată de Serafim Moraru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât nu cuprind precizarea că beneficiul pensiei de serviciu pentru magistrați poate fi acordat

persoanelor care au cumulat vechimea de magistrat cu oricare dintre funcțiile enumerate în art. 86, indiferent de ocupația de la data pensionării, dacă vechimea rezultată este cea prevăzută de art. 82 alin. (3) din lege.

Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale consideră că excepția este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul conținut: „(5) *Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a*

Curții de Conturi se pot pensiona și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței sau parchetului, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție ori, după caz, cu salariul de bază brut lunar și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării. De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcție din motive neimputabile.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Analizând motivele de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea se referă la o omisiune legislativă, autorul excepției

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Serafim Moraru în Dosarul nr. 4.736/30/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.171

din 17 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2008 pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2008 pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, excepție ridicată de Elena Tudose în Dosarul

fiind nemulțumit de faptul că textul de lege criticat nu cuprinde precizarea că pot beneficia de pensie de serviciu pentru magistrați și persoanele care au cumulat vechimea de magistrat cu oricare dintre funcțiile enumerate în art. 86 din Legea nr. 303/2004, indiferent de ocupația de la data pensionării, dacă vechimea rezultată este cea prevăzută de art. 82 alin. (3) din aceeași lege. Or, examinarea criticii de neconstituționalitate cu un atare obiect excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță „numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

În consecință, prevederile legale criticate nu pot fi supuse controlului de constituționalitate sub aspectele invocate, excepția fiind inadmisibilă.

nr. 7.161/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, susține că modalitatea de stabilire a măsurilor reparatorii și, în concret, a cuantumului convenit anumitor categorii de persoane reprezintă opțiuni ale legiuitorului, fără ca prin aceasta să se poate susține încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi. În plus, autorul excepției pledează, în realitate, pentru modificarea dispozițiilor legale criticate, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.161/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2008 pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri.**

Excepția a fost ridicată de Elena Tudose într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de acordare a unor despăgubiri și a unei acțiuni în anulare a ordonanței de urgență criticate pentru neconstituționalitate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că actul normativ criticat „creează o inegalitate a cetățenilor în fața aceleiași legi”. Astfel, Decretul-lege nr. 118/1990, cu modificările și completările ulterioare, care includ și dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2008, reglementează regimuri juridice diferențiate pentru aceeași categorie a persoanelor persecutate politic, în sensul că măsurile reparatorii constând în acordarea unor indemnizații și indexări sunt reglementate doar în beneficiul persoanelor persecutate politic de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945 (regimul comunist), nu și în favoarea persoanelor persecutate de către regimul instaurat în România cu începere de la „6 septembrie 1940 până la data de 6 martie 1945 din motive etnice” (regimul hortist). „Având în vedere că Decretul-lege nr. 118/1990, prin modificarea sa prin Legea nr. 189/2000, se adresa și persoanelor care în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 au avut de suferit persecuții de natură etnice, făcând corp comun, prin distincția artificială făcută între cele două categorii de persoane defavorizate se încalcă iremediabil dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituția României.”

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că „soluția legislativă criticată nu este contrară dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală”, statul având dreptul și obligația să reglementeze distinct prin legi de reparație drepturile persoanelor beneficiare în funcție de suferința ce le-a fost pricinuită, de persecuție, „neputându-se pune semnul egalității între persoanele care au avut de suferit persecuții mai grele și persoanele care, prin natura persecuției, au avut de suferit într-un grad mai mic decât celelalte”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Actul normativ criticat nu creează niciun fel de discriminare, deoarece nu intervine asupra sferei beneficiarilor indemnizațiilor pentru categoriile de persoane deja stabilite prin acte normative anterioare de modificare a Decretului-lege nr. 118/1990, ci doar majorează cuantumul acestor indemnizații. În plus, Curtea Constituțională a reținut prin Decizia nr. 242/2003 că reglementarea măsurilor reparatorii este o problemă de opțiune a legiuitorului pozitiv cu privire la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească persoanele care beneficiază de drepturile prevăzute. Pe de altă parte, autorul excepției critică, în realitate, lacunele reglementării, aspect ce nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale și conferă excepției de neconstituționalitate caracter de inadmisibilitate.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2008

pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, sunt constituționale. Instuirea unor cuantumuri diferite ale indemnizațiilor acordate unor categorii distincte de beneficiari nu contravine principiului constituțional al egalității în drepturi, ci reprezintă opțiunea legiuitorului cu privire la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească persoanele care beneficiază de respectivele drepturi.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere, cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2008 pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 13 mai 2008, aprobată prin Legea nr. 271/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 14 noiembrie 2008.

Autorul excepției de neconstituționalitate invocă prevederile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, referitoare la principiul egalității cetățenilor în drepturi.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2008 modifică Decretul-lege nr. 188/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, în sensul recunoașterii, pentru unele categorii de persoane anume prevăzute la art. I pct. 1 și 2, dreptului la o indemnizație lunară de 200 lei pentru fiecare an de detenție, strămutare în alte localități, deportare în străinătate sau prizonierat, indiferent dacă acestea sunt sau nu pensionate. Autorul excepției este nemulțumit de faptul că de acest drept nu beneficiază și persoanele care au fost persecutate sau deportate de către regimul instaurat în România cu începere de la data de 14 septembrie 1940 până la data de 23 august 1944 din motive etnice și rasiale.

În aceste condiții, Curtea constată că autorul excepției compară, în realitate, dispoziții legale ale unor acte normative diferite, dorind ca drepturile recunoscute de Decretul-lege nr. 118/1990 persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri să fie aceleași cu cele ale persoanelor care au fost persecutate sau deportate de către regimul instaurat în România cu începere de la data de 14 septembrie 1940 până la data de 23 august 1944 din motive etnice și rasiale, în special sub aspectul indemnizației lunare acordate pentru fiecare an de deportare, de detenție etc. Drepturile acestei din urmă categorii de persoane sunt însă reglementate de un act normativ diferit, și anume Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi

persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945, adoptată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare. Or, chiar dacă ambele acte normative prevăd anumite măsuri reparatorii, acestea se adresează unor categorii distincte de persoane, aflate în situații diferite. Curtea a reținut constant în jurisprudența sa în materie, de pildă Decizia nr. 43 din 4 februarie 2003,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 11 aprilie 2003, că „este dreptul suveran al legiuitorului de a aprecia întinderea și amploarea măsurilor pe care le stabilește prin lege”, iar sub aspectele practice pe care le-ar presupune o apreciere asupra oportunității vreunei măsuri reparatorii, Curtea nu numai că nu s-ar putea pronunța, dar, în principiu, n-ar putea să completeze sau să schimbe măsuri legislative existente, devenind astfel „legislator pozitiv”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2008 pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, excepție ridicată de Elena Tudose în Dosarul nr. 7.161/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.154/2001 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici pentru obiectivele de investiții „Construcția variantelor de ocolire cu profil de autostradă a municipiilor Pitești și Sibiu”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 11 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.154/2001 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici pentru obiectivele de investiții „Construcția variantelor de ocolire cu profil de autostradă a municipiilor Pitești și Sibiu”, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 782 din 7 decembrie 2001, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea
Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,
Vasile Blaga

București, 14 octombrie 2009.
Nr. 1.230.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind stabilirea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție și aprobarea prețurilor pentru furnizarea reglementată a gazelor naturale realizate de S.C. OTTO GAZ — S.R.L.

Având în vedere dispozițiile art. 99 coroborate cu prevederile art. 100 alin. (1) lit. b) și cu prevederile art. 17 lit. g) din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul dispozițiilor art. 3 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 410/2007,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se stabilesc venitul reglementat unitar și venitul total unitar aferente serviciului de distribuție a gazelor naturale realizat de S.C. OTTO GAZ — S.R.L. și se aprobă rata de creștere a eficienței economice, conform lit. a) din anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se stabilesc venitul reglementat unitar și venitul total unitar aferente serviciului de furnizare a gazelor naturale în regim reglementat realizat de S.C. OTTO GAZ — S.R.L. și se aprobă rata de creștere a eficienței economice, conform lit. b) din anexa nr. 1.

Art. 3. — (1) Se stabilesc tarifele reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție a gazelor naturale, prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Tarifele reglementate prevăzute la alin. (1) se aplică terților, beneficiari ai serviciului de distribuție a gazelor naturale din localitățile în care S.C. OTTO GAZ — S.R.L. deține licența de distribuție a gazelor naturale.

(3) Tarifele reglementate prevăzute la alin. (1) nu conțin TVA.

Art. 4. — Regularizarea veniturilor aferente celui de-al doilea an al celei de-a doua perioade de reglementare se face pe baza venitului reglementat unitar și a venitului total unitar prevăzute la art. 1 și 2.

Art. 5. — (1) Se aprobă prețurile finale reglementate pentru furnizarea gazelor naturale în regim reglementat, prevăzute în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Prețurile finale reglementate prevăzute la alin. (1) se aplică consumatorilor din localitățile în care S.C. OTTO GAZ — S.R.L. deține licența de distribuție și de furnizare a gazelor naturale, care optează pentru un astfel de preț.

(3) Prețurile finale reglementate prevăzute la alin. (1) nu conțin acciza pentru gazul natural și TVA.

Art. 6. — S.C. OTTO GAZ — S.R.L. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar compartimentele de resort din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea acestora.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 26 octombrie 2009.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 101/2008 privind stabilirea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție și aprobarea prețurilor pentru furnizarea reglementată a gazelor naturale realizate de S.C. OTTO GAZ — S.R.L., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 30 iunie 2008, cu modificările ulterioare.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Petru Lificiu

București, 15 octombrie 2009.
Nr. 83.

ANEXA Nr. 1

Veniturile reglementate unitare, veniturile totale unitare și ratele de creștere a eficienței economice pentru S.C. OTTO GAZ — S.R.L.

a) Activitatea de distribuție a gazelor naturale		
Cantitatea de energie distribuită	MWh	163.500
Venit reglementat unitar	Lei/MWh	19,04
Venit total unitar	Lei/MWh	20,24
Rata de creștere a eficienței economice		1,42%
b) Activitatea de furnizare a gazelor naturale în regim reglementat		
Cantitatea de energie furnizată	MWh	150.000
Venit reglementat unitar	Lei/MWh	5,71
Venit total unitar	Lei/MWh	5,98
Rata de creștere a eficienței economice		4,19%

Tarifele reglementate pentru activitatea de distribuție a gazelor naturale realizată de S.C. OTTO GAZ — S.R.L.

Categoria de consumatori	Lei/MWh
B. Consumatori finali conectați în sistemul de distribuție	
B.1. Cu un consum până la 23,25 MWh	22,03
B.2. Cu un consum anual între 23,26 MWh și 116,28 MWh	21,79
B.3. Cu un consum anual între 116,29 MWh și 1.162,78 MWh	19,04
B.4. Cu un consum anual între 1.162,79 MWh și 11.627,78 MWh	17,08
B.5. Cu un consum anual între 11.627,79 MWh și 116.277,79 MWh	15,07
B.6. Cu un consum anual peste 116.277,79 MWh	0,00

Prețurile finale reglementate pentru furnizarea gazelor naturale în regim reglementat realizată de S.C. OTTO GAZ — S.R.L.

Categoria de consumatori	Lei/MWh
A. Consumatori finali conectați direct la sistemul de transport	
A.1. Consum anual până la 1.162,78 MWh	0,00
A.2. Consum anual între 1.162,79 MWh și 11.627,78 MWh	0,00
A.3. Consum anual între 11.627,79 MWh și 116.277,79 MWh	0,00
A.4. Consum anual între 116.277,80 MWh și 1.162.777,87 MWh	0,00
A.5. Consum anual peste 1.162.777,87 MWh	0,00
B. Consumatori finali conectați în sistemul de distribuție	
B.1. Cu un consum până la 23,25 MWh	92,26
B.2. Cu un consum anual între 23,26 MWh și 116,28 MWh	91,60
B.3. Cu un consum anual între 116,29 MWh și 1.162,78 MWh	88,06
B.4. Cu un consum anual între 1.162,79 MWh și 11.627,78 MWh	85,60
B.5. Cu un consum anual între 11.627,79 MWh și 116.277,79 MWh	0,00
B.6. Cu un consum anual peste 116.277,79 MWh	0,00

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN**pentru constituirea în cadrul Ministerului Apărării Naționale a Comisiei de coordonare a programelor de construire a locuințelor proprietate personală pentru cadre militare, soldați și gradați voluntari, precum și pentru personalul civil din armată**

În vederea coordonării și punerii în aplicare a programelor de construire a locuințelor proprietate personală pentru cadre militare, soldați și gradați voluntari, precum și pentru personalul civil din armată, avute în vedere de dispozițiile art. 42 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) și ale art. 44 din Legea nr. 346/2006, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă constituirea în cadrul Ministerului Apărării Naționale a Comisiei de coordonare a programelor de construire a locuințelor proprietate personală pentru cadre militare, soldați și gradați voluntari, precum și pentru personalul civil din armată.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei de coordonare a programelor de construire a locuințelor proprietate personală pentru cadre militare, soldați și gradați voluntari, precum și pentru personalul civil din armată este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului apărării nr. M. 38/2007*) pentru constituirea în cadrul Ministerului Apărării Naționale a Comisiei de coordonare a programelor de construire a locuințelor proprietate personală pentru cadre militare, soldați și gradați voluntari, precum și pentru personalul civil din armată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mihai Stănișoară

București, 19 octombrie 2009.
Nr. M.112.

*) Ordinul nr. M. 38/2007 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

ANEXĂ

REGULAMENT**de organizare și funcționare a Comisiei de coordonare a programelor de construire a locuințelor proprietate personală pentru cadre militare, soldați și gradați voluntari, precum și pentru personalul civil din armată**

Art. 1. — Comisia de coordonare a programelor de construire a locuințelor proprietate personală pentru cadre militare, soldați și gradați voluntari, precum și pentru personalul civil din armată, denumită în continuare *Comisia*, își desfășoară activitatea în subordinea nemijlocită a ministrului apărării naționale.

Art. 2. — (1) Comisia are următoarea componență:

— președinte: locțiitorul șefului Departamentului pentru relația cu Parlamentul și informare publică;

— membri:

— locțiitorul șefului Departamentului pentru politica de apărare și planificare;

— locțiitorul șefului Departamentului pentru armamente;

— locțiitorul șefului Statului Major General;

— locțiitorul directorului general al Direcției generale de informații a apărării;

— șeful Direcției financiar-contabile;

— șeful Direcției pentru relația cu Parlamentul și asistență juridică;

— șeful Direcției calitatea vieții personalului;

— șeful Direcției domenii și infrastructuri;

— șeful Direcției audit intern;

— șeful Corpului de control și inspecție;

— secretar: un consilier al secretarului de stat pentru relația cu Parlamentul, informare publică și creșterea calității vieții personalului.

(2) Secretariatul tehnic al Comisiei este asigurat de Direcția domeniului și infrastructuri.

(3) Secretariatul tehnic al Comisiei are caracter nepermanent și funcționează la dispoziția președintelui Comisiei, care îi aprobă compunerea și programul de lucru.

(4) Secretariatul tehnic al Comisiei se află în coordonarea nemijlocită a locțiitorului șefului Direcției domeniului și infrastructuri și își desfășoară activitatea la sediul Direcției domeniului și infrastructuri, între ședințele Comisiei în cadrul programului normal de lucru al structurii.

(5) Atribuțiile secretariatului tehnic sunt următoarele:

a) identifică și propune Comisiei, spre avizare, imobile disponibile din patrimoniul sau din administrarea Ministerului Apărării Naționale, pe care se pot realiza locuințe proprietate personală pentru personalul propriu sau care se pot transforma în spații locative;

b) întocmește o bază de date privind potențialii investitori în domeniul imobiliar;

c) elaborează specificațiile tehnice și cerințele pentru elaborarea unor studii de fezabilitate și le supune Comisiei pentru avizare;

d) elaborează caiete de sarcini, în baza cerințelor aprobate de ministrul apărării naționale, în domeniul construcțiilor de locuințe;

e) întocmește și propune Comisiei proiecte de hotărâri ale Guvernului și acte normative specifice, în vederea promovării programelor de realizare a locuințelor;

f) întocmește documente specifice domeniului tehnico-ingineresc, la solicitarea președintelui Comisiei;

g) reprezentantul secretariatului tehnic, participant la ședință, reprezintă și susține documentele întocmite.

Art. 3. — Principalele atribuții ale Comisiei sunt următoarele:

a) identifică și propune ministrului apărării naționale, spre aprobare, terenuri disponibile din administrarea Ministerului Apărării Naționale, pe care se pot amplasa, în condițiile legii, locuințe proprietate personală pentru personalul propriu. În acest scop, structurile din cadrul Ministerului Apărării Naționale cu atribuții pe linia evidenței patrimoniului imobiliar sunt obligate să furnizeze Comisiei toate informațiile specifice solicitate de aceasta, prin secretarul său;

b) identifică nevoile de locuințe pe garnizoane, în baza cererilor/situațiilor transmise de comandanții de garnizoane, respectiv șeful Direcției domeniului și infrastructuri, pentru Garnizoana București;

c) conform prevederilor legale, identifică sursele de finanțare, precum și modul de utilizare a fondurilor respective, posibili finanțatori, creditori, proiectanți și executanți pentru locuințele destinate cumpărării de către personalul propriu;

d) avizează tipul de construcții, amplasarea, tehnologia de execuție etc. care, ulterior, vor fi incluse în studiile de fezabilitate ce se vor elabora;

e) elaborează proiectele de documente necesare în procesul de realizare a locuințelor proprietate personală pentru cadre

militare, soldați și gradați voluntari, precum și pentru personalul civil din armată și le supune aprobării celor în drept;

f) elaborează proiecte de acte normative specifice domeniului de activitate;

g) înființează, după caz, grupuri proprii de lucru tehnice și/sau financiare ce vor fi subordonate președintelui Comisiei. Grupurile proprii de lucru vor fi alcătuite din personalul care încadrează structurile Ministerului Apărării Naționale;

h) elaborează și propune spre aprobare ministrului apărării naționale criteriile de admitere pe listele cu cereri de cumpărări de locuințe proprietate personală, pe care le actualizează periodic;

i) urmărește stadiul îndeplinirii programelor de construire a locuințelor proprietate personală pentru cadre militare, soldați și gradați voluntari, precum și pentru personalul civil din armată și dispune măsurile care se impun sau face propuneri ministrului apărării naționale;

j) organizează întâlniri și informează personalul aflat pe listele de cereri de cumpărări de locuințe proprietate personală despre hotărârile luate în vederea îndeplinirii programelor de construire a locuințelor proprietate personală, la care s-au înscris.

Art. 4. — (1) Lucrările Comisiei se materializează prin programe, rapoarte, studii, analize și/sau precizări.

(2) Proiectele documentelor prevăzute la alin. (1) sunt elaborate de secretariatul tehnic al Comisiei și se înaintează secretarului Comisiei în vederea transmiterii acestora membrilor Comisiei.

Art. 5. — (1) Comisia își poate desfășura lucrările în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor acesteia.

(2) Sediul de lucru al Comisiei se află în spațiile de lucru ale Departamentului pentru relația cu Parlamentul și informare publică.

Art. 6. — Documentele prevăzute la art. 4 alin. (1) se consideră aprobate dacă sunt semnate de cel puțin două treimi din numărul membrilor Comisiei.

Art. 7. — În absența președintelui Comisiei, atribuțiile acestuia vor fi preluate de către locțiitorul șefului Departamentului pentru politica de apărare și planificare.

Art. 8. — (1) Comisia își desfășoară activitatea în plen trimestrial sau ori de câte ori situația o impune.

(2) Convocarea membrilor Comisiei se face de către secretarul acesteia cu cel puțin 5 zile înainte de data programată de desfășurare a ședinței. Cu această ocazie se trimit ordinea de zi și proiectele care urmează a fi analizate.

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
Nr. 252 din 16 octombrie 2009

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 2.917 din 16 octombrie 2009

ORDIN

pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat acordat operatorilor economici care prestează serviciul de interes economic general de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice în sistem centralizat către populație

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2009 privind acordarea unor ajutoare de stat operatorilor economici care prestează serviciul public de producere, transport și distribuție a energiei termice în sistem centralizat către populație și ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 483/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul administrației și internelor, interimar, și ministrul finanțelor publice emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Schema de ajutor de stat acordat operatorilor economici care prestează serviciul de interes economic general de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice în sistem centralizat către populație,

prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor, interimar,
Vasile Blaga

ANEXĂ

SCHEMA DE AJUTOR DE STAT

acordat operatorilor economici care prestează serviciul de interes economic general de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice în sistem centralizat către populație

CAPITOLUL I Baza legală

Art. 1. — (1) Prezenta schemă cuprinde condițiile de acordare a ajutoarelor de stat, pentru acoperirea costurilor înregistrate de către operatorii economici ca urmare a prestării serviciului public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat, conform:

a) Ordonanței Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 483/2006, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2009 privind acordarea unor ajutoare de stat operatorilor economici care prestează serviciul public de producere, transport și distribuție a energiei termice în sistem centralizat către populație.

(2) Prezenta schemă este exceptată de la obligația notificării conform prevederilor Deciziei Comisiei 2005/842/CE din 28 noiembrie 2005 privind aplicarea articolului 86 alineatul (2) din Tratatul CE la ajutorul de stat, sub forma compensației pentru obligația de serviciu public, acordat anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 312 din 29 noiembrie 2005.

Art. 2. — Prezenta schemă este elaborată având în vedere următoarele acte normative:

a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007;

b) Decizia Comisiei 2005/842/CE;

c) Legea nr. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice, cu modificările și completările ulterioare;

d) Legea nr. 325/2006 a serviciului public de alimentare cu energie termică;

e) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2009;

f) Ordonanța Guvernului nr. 36/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 483/2006, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Scopul și obiectivele schemei

Art. 3. — Ajutoarele de stat acordate conform prezentei scheme au ca scop asigurarea continuității serviciilor de alimentare a populației cu energie termică în sistem centralizat, în condiții de eficiență și siguranță, prin compensarea costurilor generate de obligația de prestare a acestor servicii publice.

Art. 4. — Obiectivele prezentei scheme constau în:

- a) compensarea costurilor rezultate din prestarea serviciului de interes economic general în sectorul producerii, transportului, distribuției și furnizării energiei termice în sistem centralizat;
- b) desfășurarea în condiții de siguranță și confort a serviciului public de alimentare cu energie termică, prestat de potențialii beneficiari ai schemei.

CAPITOLUL III

Domeniul de aplicare/Condiții de eligibilitate

III.1. Domeniul de aplicare

Art. 5. — Schema de ajutor de stat se aplică operatorilor economici care prestează cel puțin una dintre următoarele componente ale serviciului de interes economic general, respectiv producere, transport, distribuție și furnizare de energie termică pentru populație în sistem centralizat.

Art. 6. — (1) Producerea, transportul, distribuția și furnizarea energiei termice în sistem centralizat reprezintă servicii de interes economic general, respectiv servicii comunitare de utilități publice, înțeluse ca totalitatea activităților de interes public general, desfășurate la nivelul orașelor, municipiilor sau județelor, sub conducerea, coordonarea și responsabilitatea autorităților administrației publice locale, în scopul satisfacerii cerințelor comunităților locale, conform art. 1 alin. (3) din Legea nr. 51/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Serviciile de utilități publice fac parte din sfera serviciilor publice de interes general și au următoarele particularități:

- a) au caracter economico-social;
- b) răspund unor cerințe și necesități de interes și utilitate publică;
- c) au caracter tehnico-edilitar;
- d) au caracter permanent și regim de funcționare continuu;
- e) regimul de funcționare poate avea caracteristici de monopol;
- f) presupun existența unei infrastructuri tehnico-edilitare adecvate;
- g) aria de acoperire are dimensiuni locale: comunale, orașenești, municipale sau județene;
- h) sunt înființate, organizate și coordonate de autoritățile administrației publice locale;
- i) sunt organizate pe principii economice și de eficiență;
- j) pot fi furnizate/prestate de către operatori care sunt organizați și funcționează fie în baza reglementărilor de drept public, fie în baza reglementărilor de drept privat.

Art. 7. — Operatorii economici care produc, transportă, distribuie și furnizează energie termică populației în sistem centralizat prestează serviciul public în baza licențelor emise de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, denumită în continuare A.N.R.E., sau de Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice, denumită în continuare A.N.R.S.C.

Art. 8. — (1) Licențele prin care sunt încredințate serviciile publice de interes economic general conțin în mod explicit următoarele elemente:

- a) natura, scopul și durata pentru care se încredințează prestarea serviciului de interes economic general;
- b) întreprinderea prestatoare și teritoriul implicat;
- c) natura drepturilor și obligațiilor speciale sau exclusive acordate întreprinderii în cauză;
- d) respectarea indicatorilor de performanță.

(2) Licențele prevăd obligațiile ce revin societăților care prestează servicii de interes economic general, și anume: continuitatea în furnizarea serviciului, asigurarea unui acces nediscriminatoriu la serviciul public și îndeplinirea standardelor de performanță.

(3) Operatorii economici potențiali beneficiari ai schemei prestează obligația de serviciu public, asigurând funcționarea

efectivă a acestor servicii esențiale pentru populație, instituții și operatori economici.

(4) Operatorii economici potențiali beneficiari ai prezentei scheme au obligația de a vinde agentul termic către consumatori (populație) la prețul local de facturare la populație, stabilit prin hotărâre a consiliului local, ținând cont de gradul de suportabilitate al consumatorilor, de regulă mult mai mic decât tariful reglementat de autoritatea competentă.

(5) Potrivit Legii nr. 51/2006, cu modificările și completările ulterioare, alimentarea cu energie termică produsă centralizat reprezintă serviciu de utilitate publică. Organizarea, exploatarea și funcționarea serviciilor de utilități publice trebuie să asigure:

- a) satisfacerea cerințelor cantitative și calitative ale utilizatorilor, corespunzător prevederilor contractuale;
- b) sănătatea populației și calitatea vieții;
- c) protecția economică, juridică și socială a utilizatorilor;
- d) funcționarea optimă, în condiții de siguranță a persoanelor și a serviciului, de rentabilitate și eficiență economică, a construcțiilor, instalațiilor, echipamentelor și dotărilor, corespunzător parametrilor tehnologici proiectați și în conformitate cu caietele de sarcini, cu instrucțiunile de exploatare și cu regulamentele serviciilor;
- e) introducerea unor metode moderne de management;
- f) introducerea unor metode moderne de elaborare și implementare a strategiilor, politicilor, programelor și/sau proiectelor din sfera serviciilor de utilități publice;
- g) dezvoltarea durabilă, protejarea și valorificarea domeniului public și privat al unităților administrativ-teritoriale și protecția și conservarea mediului, în conformitate cu reglementările specifice în vigoare;
- h) informarea și consultarea comunităților locale beneficiare ale acestor servicii;
- i) respectarea principiilor economiei de piață, asigurarea unui mediu concurențial, restrângerea și reglementarea ariilor de monopol.

III.2. Condiții de eligibilitate

Art. 9. — (1) Prezenta schemă se aplică operatorilor economici care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) valoarea medie a cifrei de afaceri anuale înregistrate de aceștia, aferentă celor două exerciții financiare anterioare anului în care a fost încredințată prestarea serviciului de interes economic general, este mai mică decât echivalentul în lei a 100 milioane euro; cifra de afaceri anuală avută în vedere este cea dinaintea de plata obligațiilor către stat și trebuie să fie raportată la toate activitățile desfășurate de operatorul economic căruia i-a fost încredințată obligația prestării serviciului de interes economic general;
- b) valoarea compensării anuale pentru serviciul public de producere, transport și distribuție a energiei termice în sistem centralizat este mai mică decât echivalentul în lei a 30 milioane euro, calculată ca medie anuală a compensației acordate pentru perioada 2006—2010.

(2) În scopul determinării pragurilor menționate la alin. (1), echivalentul în lei se calculează la cursul de schimb mediu anual, comunicat de Banca Națională a României, valabil pentru fiecare exercițiu financiar.

Art. 10. — În conformitate cu Decizia Comisiei 2005/842/CE, pentru a beneficia de prevederile prezentei scheme, operatorii economici trebuie să dețină acte necesare, din care să rezulte:

- a) natura și durata obligațiilor serviciului public;
- b) întreprinderea și teritoriul implicat;
- c) natura oricăror drepturi exclusive sau speciale încredințate întreprinderii;
- d) parametrii de calcul, control și revizuire a compensării.

Art. 11. — Potențialii beneficiari sunt obligați să țină evidența contabilă separată pentru activitatea de prestare a serviciului de

interes economic general, în cazul în care aceștia desfășoară și alte activități economice.

CAPITOLUL IV

Modalități de acordare a ajutorului de stat

Art. 12. — (1) Prin ajutorul de stat se vor finanța numai costurile operatorilor economici cauzate de prestarea serviciilor de interes economic general înregistrate în perioada 2006—2015.

(2) Măsurile de ajutor de stat constau în:

a) alocarea de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor, către bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale a unor sume care să reprezinte maximum 45% din costurile determinate pentru combustibilul propriu folosit pentru producerea energiei termice destinate populației, conform art. 4 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 483/2006, cu modificările și completările ulterioare;

b) alocarea din bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale a unor sume pentru acoperirea integrală a diferenței dintre prețul de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice livrate populației și prețurile locale de facturare, conform art. 4 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 483/2006, cu modificările și completările ulterioare;

c) alocarea de la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale a unor sume pentru acoperirea pierderilor induse de prestarea serviciilor publice de producție, transport, distribuție și furnizare a energiei termice pentru populație, în sistem centralizat, și neacceptate în preț/tarif, conform art. 5² din Ordonanța Guvernului nr. 36/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 483/2006, cu modificările și completările ulterioare;

d) alocarea de sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prin bugetele locale, în scopul achitării unei părți din obligația de plată pe care o au operatorii economici către furnizorii de gaze naturale și cărbune, inclusiv transportul, conform art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2009.

(3) Prin *obligația de plată*, conform alin. (2) lit. d), se înțelege obligația comercială pe care o are operatorul economic către furnizorii de gaze naturale și cărbune, inclusiv transportul, înregistrată la data de 1 octombrie 2009 și neachitată până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2009. La calculul obligației de plată nu se au în vedere dobânzile, penalitățile, majorările de orice fel.

(4) Ajutorul de stat acordat sub forma măsurilor prevăzute la alin. (2) lit. a) și b) are în vedere acoperirea diferenței dintre prețul de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice livrate populației, stabilit de autoritățile de reglementare, și prețurile locale de facturare, aprobate prin hotărâre a consiliului local.

(5) Ajutorul de stat acordat sub forma măsurilor prevăzute la alin. (2) lit. c) și d) are în vedere acoperirea tuturor costurilor generate de prestarea serviciului de interes economic general.

Art. 13. — (1) Măsurile de ajutor de stat prevăzute la art. 12 alin. (2) lit. a) pot fi acordate în avans furnizorilor de energie termică pentru populație, în vederea asigurării fondurilor necesare constituirii stocurilor de cărbune, păcură și de combustibil lichid ușor pentru sezonul rece, inclusiv pentru cheltuielile de transport aferente constituirii acestor stocuri.

(2) Valoarea deconturilor justificative pentru alocarea efectivă a sumelor acordate în avans pentru producerea energiei termice furnizate populației se va deduce lunar din avansurile acordate potrivit alin. (1).

(3) Regularizarea definitivă a avansurilor acordate potrivit prevederilor alin. (1), pe baza deconturilor justificative pe luna

decembrie a anului curent, se va face până la data de 15 ianuarie a anului următor, respectiv 15 aprilie, pentru avansurile acordate pentru perioada 1 ianuarie—31 martie a fiecărui an.

(4) Sumele acordate conform art. 12 alin. (2) lit. d), rămase neutilizate în scopul în care au fost alocate, se restituie la Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului până la data de 10 decembrie 2009.

CAPITOLUL V

Cuantumul compensării

Art. 14. — (1) Cuantumul alocărilor de ajutor de stat sub forma compensării nu va depăși suma necesară acoperirii totale a costurilor aferente prestării serviciului de interes economic general.

(2) Cuantumul compensării include toate avantajele acordate de stat din resurse ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale sau ale altor organisme care administrează surse ale statului ori ale colectivităților locale, indiferent de forma acestora.

(3) Costurile luate în calcul la stabilirea cuantumului compensării vor include în general toate costurile efectuate pentru funcționarea serviciului de interes economic general. Acestea se calculează pe baza principiilor de contabilitate a costurilor general acceptate, după cum urmează:

a) în cazul în care activitățile prestatorului de serviciu se limitează la operarea serviciilor de interes economic general de producere, transport și distribuție a agentului termic, prin sisteme centralizate, se pot lua în calcul toate costurile aferente acestuia;

b) în cazul în care prestatorul de serviciu desfășoară și alte activități, care nu sunt legate de serviciul de interes economic general în cauză, se iau în calcul numai costurile legate de serviciul de interes economic general;

c) costurile alocate serviciului de interes economic general pot acoperi toate costurile variabile ocazionate de asigurarea respectivului serviciu, o contribuție proporțională la costurile fixe comune atât serviciului de interes economic general, cât și altor activități, în conformitate cu Decizia Comisiei 2005/842/CE;

d) costurile legate de investiții, cu precădere cele privind infrastructura, pot fi luate în calcul, atunci când acest lucru este necesar pentru funcționarea serviciului de interes economic general.

(4) Venitul care trebuie luat în considerare include cel puțin întregul venit obținut din serviciul de interes economic general. În cazul în care întreprinderea în cauză deține drepturi speciale sau exclusive legate de un alt serviciu de interes economic general care generează un profit ce depășește profitul rezonabil sau beneficiază de alte avantaje acordate de stat, atât profitul suplimentar, cât și avantajul cuantificat vor fi luate în considerare în calculul veniturilor sale.

Art. 15. — Ajutoarele de stat prevăzute la art. 12 nu sunt acordate pentru compensarea costurilor generate de prestarea altor activități decât producerea, transportul, distribuția și furnizarea energiei termice, prin sisteme centralizate.

CAPITOLUL VI

Analiza ajutorului de stat sub forma compensării serviciului de interes economic general

Art. 16. — (1) Compensarea nu depășește costurile aferente serviciului de interes economic general.

(2) Veniturile din prestarea serviciilor publice reprezentate de livrarea energiei termice la prețuri/tarife reglementate către consumatori sunt mai mici decât costurile pe care le implică aceste activități, astfel încât se înregistrează pierderi din prestarea serviciului public. Întrucât societățile sunt obligate să țină contabilitatea de gestiune cu înregistrarea separată a activităților desfășurate, se elimină orice posibilă compensare încrucișată. Pentru fiecare dintre activitățile de alimentare cu

energie termică sunt emise licențe distincte, care prevăd expres obligativitatea contabilității de gestiune, cu înregistrare separată pe fiecare activitate de interes economic general (producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice).

(3) În perioada 2006—2010, activitatea de prestare a serviciului public general înregistrează pierderi cauzate de tarifele de producere, transport, distribuție, furnizare a energiei termice stabilite de autoritățile de reglementare pentru energia termică livrată populației și costurile reale înregistrate în activitatea operatorilor. Se previzionează că și perioada 2011—2015 va fi caracterizată de incapacitatea de acoperire a costurilor determinate de prestarea serviciului public de alimentare cu energie termică.

(4) În vederea soluționării situației financiare dificile, cauzate de costurile ridicate din prestarea serviciului de interes economic general, ajutorul de stat prevăzut în prezenta schemă, acordat de la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale, are în vedere acoperirea acestor costuri.

CAPITOLUL VII Încredințarea serviciului

Art. 17. — (1) Potențialii beneficiari ai ajutorului de stat definit în prezenta schemă sunt atât operatorii economici care au fost selectați să îndeplinească obligația de serviciu public, pe baza procedurii privind achizițiile publice, cât și cei selectați prin procedură de achiziție publică.

(2) Prestarea serviciilor publice are la bază licențe A.N.R.E. sau A.N.R.S.C. Încredințarea serviciului se realizează prin

hotărâri/decizii ale autorității administrației publice centrale sau locale.

(3) O analiză a costurilor pe care le-ar fi avut, în desfășurarea aceluiași serviciu, alți operatori economici, bine manageriați, nu este relevantă, întrucât producătorii și furnizorii ce activează pe piață sunt întreprinderi publice, care primesc sprijin din partea statului pentru îndeplinirea obligației de serviciu public de interes general. Situația acestora este similară, respectiv costurile reale ale serviciului excedează veniturilor obținute prin practicarea tarifului aprobat de consiliile locale, iar cauzele care conduc la această stare de fapt sunt asemănătoare.

CAPITOLUL VIII

Durata de aplicare a schemei

Art. 18. — Schema de ajutor de stat se aplică în perioada 2009—2015 pentru compensarea costurilor din prestarea serviciului de interes economic general aferente perioadei 2006—2015.

CAPITOLUL IX

Bugetul schemei de ajutor de stat

Art. 19. — (1) Valoarea totală estimată a ajutorului de stat care va fi acordat în cadrul prezentei scheme este de 10.965.948 mii lei.

(2) Ajutorul de stat reglementat de Ordonanța Guvernului nr. 36/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 483/2006, cu modificările și completările ulterioare, se acordă în perioada 2010—2015 și este estimat la valoarea maximă de 10.805.948 mii lei, astfel:

— mii lei —

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Bugetul de stat Compensarea totală a combustibilului, inclusiv TVA, conform art. 4 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2006 (maximum 45%)	868.232	896.015	921.103	944.130	944.130	944.130
Bugetele locale	832.113	858.741	882.786	904.856	904.856	904.856

(3) Ajutorul de stat reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2009 se acordă în anul 2009 în sumă de 160.000 mii lei.

Art. 20. — Numărul estimat al beneficiarilor schemei este de maximum 85 de operatori economici, din care 18 beneficiază și de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2009.

CAPITOLUL X

Autoritatea de implementare și furnizorii. Procedura de implementare

X.1. Autoritatea de implementare și furnizorii

Art. 21. — (1) Ministerul Administrației și Internelor este autoritate de implementare a prezentei scheme.

(2) Furnizori de ajutor de stat pentru măsurile descrise în prezenta schemă sunt unitățile administrativ-teritoriale care dețin sisteme centralizate de asigurare a populației cu energie termică.

X.2. Procedura de implementare pentru măsurile de ajutor de stat acordat de la bugetul de stat în aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 36/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 483/2006, cu modificările și completările ulterioare

Art. 22. — (1) Sumele de la bugetul de stat se acordă prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor și se repartizează unităților administrativ-teritoriale, prin ordin al ministrului

administrației și internelor, proporțional cu cantitatea de energie termică furnizată populației, prin sisteme centralizate.

(2) Valoarea maximă a sumelor alocate de la bugetul de stat se stabilește, pentru fiecare operator în parte, de către autoritățile de reglementare, în conformitate cu Metodologia de stabilire a prețurilor locale de referință și a sumelor necesare pentru compensarea combustibilului folosit pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, aprobată prin ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei și al președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice nr. 21/514/2006, cu modificările ulterioare.

(3) Sumele efectiv acordate se recalculează în limita sumei aprobate anual prin legea bugetului de stat. Diferența nealocată de la bugetul de stat este acoperită integral de la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale.

X.3. Procedura de implementare pentru măsurile de ajutor de stat prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2009

Art. 23. — (1) Repartizarea sumei de 160.000.000 lei pe unități administrativ-teritoriale se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Sumele provin din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, aprobat prin bugetul de stat pe anul 2009, prin suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale.

X.4. Procedura de implementare la nivelul unităților administrativ-teritoriale

Art. 24. — (1) Anual, consiliul local aprobă prin hotărâre sumele pentru acoperirea integrală a diferenței dintre prețul de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice livrate populației și prețurile locale de facturare.

(2) Pentru acordarea ajutorului de stat sub formele descrise la capitolul „Modalități de acordare a ajutorului de stat”, solicitantul va trebui să depună la aparatul de specialitate al primarului unității administrativ-teritoriale următoarele documente:

a) copii ale actelor oficiale prin care i s-a încredințat responsabilitatea pentru funcționarea serviciului de interes economic general, care trebuie să precizeze:

— natura și durata obligațiilor de serviciu public;

— întreprinderea și teritoriul în cauză;

— natura drepturilor exclusive sau speciale acordate întreprinderii;

— parametri pentru calculul, controlul și revizuirea compensației;

— modalitățile de rambursare a eventualei supracompensații și mijloacele de evitare a supracompensației;

b) copii ale bilanțurilor contabile aferente celor două exerciții financiare anterioare exercițiului financiar în care i-a fost atribuit serviciul de interes economic general, precum și orice alte documente relevante;

c) o declarație pe propria răspundere cu privire la sumele primite pentru compensarea cheltuielilor privind prestarea serviciului de interes economic general în perioada 2006—2015, precum și documentele doveditoare, pe care le stabilește furnizorul;

d) o declarație prin care argumentează că ajutorul de stat intră în componența costurilor generate de obligația de prestare a serviciilor publice;

e) orice alte documente solicitate de furnizor în scopul clarificării situației concrete a operatorului economic care solicită ajutor de stat.

(3) Pentru a beneficia de măsurile cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2009, pe lângă documentele prevăzute la alin. (2), potențialii beneficiari mai depun:

a) documente din care să rezulte că operatorul economic înregistrează la data de 1 octombrie 2009 obligații de plată către furnizorii de gaze naturale și cărbune, inclusiv transport, neachitate până la data de 12 octombrie 2009;

b) copie a raportării financiare semestriale.

(4) Sumele se acordă beneficiarilor după verificarea în prealabil a tuturor documentelor justificative, astfel încât să se evite o eventuală supracompensare.

(5) Pentru măsurile cuprinse la art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 36/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 483/2006, cu modificările și completările ulterioare, sumele acordate beneficiarilor sunt virate de către furnizori în conturi tip escrow, deschise la bănci de către operatorul care prestează serviciul de interes economic general.

CAPITOLUL XI

Controlul supracompensării

Art. 25. — Fiecare furnizor va face verificări periodice ori se va asigura că astfel de verificări sunt făcute, pentru a se constata dacă serviciile publice pentru care s-au acordat alocări în cadrul schemei primesc sau nu compensări mai mari decât quantumul determinat conform prevederilor capitolului „Quantumul compensării”, ceea ce ar conduce la o supracompensare a serviciului.

Art. 26. — În situația în care se constată supracompensarea serviciului public, furnizorul va solicita beneficiarului să ramburseze quantumul aferent acesteia.

Art. 27. — Când valoarea supracompensării nu depășește 10% din valoarea anuală a compensării calculate conform celor menționate la capitolul „Quantumul compensării”, aceasta poate fi raportată și scăzută din valoarea compensării aferente anilor următori celui în care s-a înregistrat supracompensarea.

CAPITOLUL XII

Transparența și confidențialitatea

Art. 28. — Prezenta schemă de ajutor de stat va fi publicată integral pe pagina de internet a Ministerului Administrației și Internelor, la adresa http://www.mai.gov.ro/index07_15_4.htm

CAPITOLUL XIII

Raportare și monitorizare

Art. 29. — Ministerul Administrației și Internelor, prin direcția de specialitate, transmite Consiliului Concurenței spre informare prezenta schemă, în termen de 15 zile de la data adoptării.

Art. 30. — Ministerul Administrației și Internelor va înființa un registru central al ajutorului de stat pentru operatorii economici care prestează servicii de interes economic general, registru care va conține informații complete despre toate ajutoarele acordate în baza prezentei scheme de ajutor de stat, pe care îl va publica pe pagina de internet www.mai.gov.ro

Art. 31. — Ministerul Administrației și Internelor, în calitate de autoritate responsabilă cu implementarea prezentei scheme de ajutor de stat, transmite Consiliului Concurenței raportarea anuală privind implementarea schemei, în conformitate cu Regulamentul Consiliului Concurenței privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007, precum și cu Regulamentul CE nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a art. 93 din Tratatul CE.

Art. 32. — Ministerul Administrației și Internelor și furnizorii păstrează informațiile aferente acordării ajutorului de stat, conform prezentei scheme, cel puțin 10 ani de la data acordării ultimului ajutor în cadrul acesteia.

Art. 33. — (1) Operatorii economici beneficiari ai prezentei scheme țin evidența specifică a ajutoarelor de care au beneficiat conform prezentei scheme, unor scheme *de minimis* sau a altor ajutoare de stat, din care să reiasă suma totală a ajutoarelor de stat și a ajutoarelor *de minimis* primite, devalcate pe ani, pe furnizori, pe obiective, informații privind forma ajutoarelor (*de minimis*, scheme de ajutor de stat, ajutoare de stat individuale), precum și baza legală prin care acestea au fost acordate.

(2) Operatorii economici beneficiari ai prezentei scheme care desfășoară și alte activități în afară de producere, transport și distribuție energie termică întocmesc registre de evidență separată, care să cuprindă atât costurile și veniturile legate de acest serviciu, cât și costurile și veniturile legate de îndeplinirea altor activități.

(3) Operatorii economici beneficiari ai prezentei scheme sunt obligați să arhiveze evidența specifică prevăzută la alin. (1) și (2) și să o păstreze cel puțin 10 ani.

Art. 34. — La cererea scrisă a Comisiei Europene, Ministerul Administrației și Internelor și furnizorii vor furniza Comisiei, prin Consiliul Concurenței, toate informațiile pe care aceasta le consideră necesare pentru a stabili dacă prezenta schemă de ajutor de stat și compensațiile acordate în cadrul acesteia sunt conforme cu Decizia Comisiei 2005/842/CE.

Art. 35. — Furnizorii de ajutor de stat asigură aplicarea prevederilor referitoare la recuperarea ajutoarelor de stat.

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA

DECIZIE**privind stabilirea formei, dimensiunilor și a conținutului firmei cabinetelor medico-dentare**

În temeiul art. 502 și al art. 525 lit. k) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 42 din Codul deontologic al medicului dentist, adoptat prin Decizia Colegiului Medicilor Dentiști din România nr. 1/2005, cu modificările ulterioare,

Consiliul național al Colegiului Medicilor Dentiști din România d e c i d e:

Art. 1. — Firmele stradale sunt obligatorii pentru toate cabinetele medico-dentare și vor avea dimensiunile de 600/400 mm.

Art. 2. — Firma stradală a cabinetului medico-dentar va avea următorul conținut:

- a) sigla Colegiului Medicilor Dentiști din România;
- b) forma de organizare/denumirea cabinetului medico-dentar;
- c) numele și prenumele;
- d) gradul profesional (opțional).

Art. 3. — Opțional, este permisă existența unei firme interioare pe ușa cabinetului medico-dentar, cu dimensiunile de 300/200 mm.

Art. 4. — În cazul în care nu este posibilă menționarea pe firma stradală a numelui și prenumelui tuturor medicilor dentiști

care își desfășoară activitatea în cadrul cabinetului medico-dentar respectiv, este posibilă întocmirea unei liste-anexă la firma stradală/interioară.

Art. 5. — Firmele prevăzute la art. 1 și 3 vor avea fond auriu, iar textul va fi scris cu litere de culoare neagră.

Art. 6. — Forma, dimensiunile și conținutul firmelor prevăzute în prezenta decizie sunt obligatorii pentru toate cabinetele medico-dentare nou-înființate.

Art. 7. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Art. 8. — La data publicării prezentei decizii se abrogă Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor Dentiști din România nr. 7/2006 privind stabilirea formei și dimensiunii firmei cabinetelor medico-dentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 478 din 2 iunie 2006.

Președintele Colegiului Medicilor Dentiști din România,
Augustin Mihai

București, 26 septembrie 2009.
Nr. 36.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

